

איך היית את מתנהגת במקומה?

„ילדתי בת כשנבר הייתי סבתא“

הילדים גדלו, רובם עזבו את הבית. בתי הזקונים שלך היא יסיפיה בת 19. בנך בכורך כבר אב לילדים, שהגדול בהם בן 13. גם לשאר ילדיך יש כבר צאצאים משלהם. פיתאום, בגיל 53, כשאת כבר סבתא לעשרה נכדים — את מגלה שאת בהריון.

ל פני שנתיים עשתה פיליס קאיבל היסטוריה.

פיליס ילדה או את בתה נורה — וכל רופאי ואחיות המחלקה עמדו סביבה פעורי פה: שכן בגיל 53, היתה פיליס אחת היולדות הזקנות ביותר באנגליה במאה הנוכחית.

אלא ששברתי שיאים אולימפיים היתה ב' אותו רגע דאגתה האחרונה של האם הנד' המת: הדבר היחיד שהעסיק אותה או היתה נורה הפעוטה — הילדה הבלתיצווייה.

היא היתה אומנם ילדתה ה-11, אלא ש' ילדה הקודם נולד 20 שנה לפניו. ומה ש' יותר מדהים: עד שעות מעטות לפני הלידה — לא ידעה פיליס כלל שהיא בהריון.

ולא רק היא — אלא גם רוסאה לא. כאשר, בתחילת ההריון, התלוננה בסניו על בחילות והרגשה כללית רעה, והעלתה את האפשרות שהיא בהריון — הוא סרץ ב' צחק: „השתגעת? בגילך? לעולם לא.“ הוא לא טרח אפילו לבדוק זאת.

מאחר שגם לפני ההריון היא סבלה, כ' רגיל ומקובל בגיל מבוגר כשלה, מצרות ומיחושים שונים — המשך הרופא בטי' פוליו השיגרתיים.

וכשהמאזניים בחדר-האמבטיה הראו שהיא משמינה קצת, התחילה פיליס לוקחת כדורי הרוייה. היא המשיכה לקחת אותם במשך כל ההריון.

והתפלאה שהם לא עוזרים משום-מה. כיום, נורה היא שדה בת שנתיים. עי' ניים כחולות, שיער בלוני — ומרץ לא ילדה — כמו לרבות מבנות גילה.

את זה כעובדה. אני לא יכולה כבר לסחוב אותה הרבה על הידיים, ולא לקפץ ולדלג איתה, כמו בזמן שהייתי צעירה. מול עוד שהיא לא קמה בלילות. אני משכיבה אותה בשבע בערך — והולכת לישון מיד אחריה. בבוקר אנחנו קמים ביחד, בשבע, לפעמים יותר מאוחר. ככה אני זוכה לפחות לשנת-לילה טובה. אחרת אינני יודעת איך הייתי מסתדרת. גם שתי הבנות הגדולות עוזרות לי המון — טוב שהן גרות עוד בבית. כל יום כביסה, וכל זה.

„אך למרות כל העושה, אני כל הזמן רצוצה. אפילו הנכדים מעייפים אותי מאז שגורה נולדה — על אף שבהם אני לא צריכה לספל. כשעשיתי לגורה יום-הולדת, בגיל

תי על השוטה הזה, כשאמרתי לו לפני חצי שנה שאולי אני בהריון, הוא צחק ממני. רק בעלי הצליח להרגיע אותי קצת. והוא צדק באמת. גורה נולדה תינוקת בריאה ו' נפלאה, וגם הלידה עברה בלי בעיות.“

גיוהן, בעלה בן ה-56 של פיליס, העובד כסופעל-בניין, התרגל להפתעה הנפלאה ב' קלות. בשבועות הראשונים עדיין הסתובב אומנם מבוכל למדי, ופעם אף הופיע ל' עבודה כשלצוארו חיתול, במקום צעיף הצמר שלו. אבל אחר-כך החל מתמוגג מבתי זקוניו כאב רגיל.

„זאת באמת אחת הבעיות הגדולות שלנו“, מתחדה פיליס. „גורה עלולה, ללא ספק, ליהפך לילדה מסונקת ומקולקלת. אביה מספק אותה בלי בושה. שתי אחיותיה שעוד גרות איתנו — אן, בת 22, וישראל, בת 19 — מעריצות אותה. וגם אני מס' חובבת כל היום ולא יכולה לגרוע ממנה עין. כולם אומרים שאני נראית צעירה יותר מאז שגורה נילדה. אני גם מרגישה כך — פשוט מאושרת, מבוקר עד ערב. ולמרות שאני יודעת שזה ממש לא בסדר — הרי שהילדה מקבלת יותר מדי פינוק ותשומת-לב: אנחנו לא יכולים להתגבר על עצמנו, וזהו זה.“

פיליס מחייכת באהבה — ובעייפות: „אין לי כוח אליה. נכון שאמרתי את זה גם כשגידלתי את עשרת הילדים הקודמים שלי — אבל אז הייתי צעירה ב-20 שנה. אבל —“ עיניה נוצצות מאושר — „לא הייתי מתחרת עליה, לוא הייתי צריכה לחזול כל היום על ארבע. איזה אושר — להיות, בגילי, ובמפתיע כליכך, שוב פעם אמא.“

פיליס היא אשה נאה, שהחזיקה מעמד יפה בעול השנים. על פניה קמטים מעטים, ולחמיה ורדרדות. ככל סבתא, היא גאה ו' מאושרת בעשרת נכדיה — האחיינים והאח' יניות של נורה הפעוטה. אל נורה עצמה היא עדיין מתייחסת — לאחר שנתיים תמי' מות — כאל פלא:

חיתול

מסביב לצוואר

ב בוקר הלידה, כשנודע לי שאני עומדת ללדת, קיבלתי מרה שחורה. לא שלא רציתי אותה — להיפך. נרא שמחתי. גם לא פחדתי להתחיל שוב פעם, בגילי, עם כל החיתולים והצרות. לאחר שאת מגדלת עשרה — אחד זה כלום. אלא שהייתי אחוזת-אימה ממש שהלידה לא ת' בור בשלום. תמיד מספרים שלידיה בגיל מבוגר היא מסוכנת. הרופא שלי ניסה להר' גיע אותי, אבל לא הקשבתי לו בכלל. כעס'

עייפה.

עייפה

א כל יחד עם זה — אני נורא עייסה „א כל הימים. נורה היא תינוקת נהדרת, אך שובבה גדולה, ובסוף היום אני הרוגה. לא שאני מתלוננת — אני פשוט מספרת

רוצה להיות יפה?

אלא שלו זה לא מפריע — ולי, זה נורא. לבעיית החורידים בגללים יכולות להיות הרבה סיבות. כדי לנקוט טיפול מונע, יש לחפש את המקור. לכן, פני לרופא מומחה. ★ ★ ★

אקנה נצחית

ה קוראה ש'. מחלאביב: „אני בת 28 וסובלת, מגיל 13, מאקנה, עור שמן,

שלישי מימין: קורגבה לכיוון קצה ה' עין החיצוני — סביר. לכיוון פניס-העין — קצר מדי. יש להוסיף אורך לגבה בעזרת עיסרון-גבות בצבע מתאים, על-ידי יצירת חוקים דקים דמוי-שיער, כך שהגבה תיראה טיבעית ויפה.

רביעי מימין: קורגבה ארוך כלפי פנים העין וקצר כלפי צידה החיצוני. יש לת' לוש את השיער המיותר בצד הפנימי ול' האריך את הגבה כלפי חוץ.

הגבות הנוראות הללו! כפי שלמדת ודאי מנסינך המר, הן עשויות לצאת לך, ל' אחר שעתיים ישיבה לפני הראי, פעם חלומיות — ופעם זוועתיות. שרח לבל, יועצת-היופי הראשית של „הלנה רוביני' שטיין“, מדריכה אותך, הפעם, כיצד להשתלט על גבותייך.

בדרך-כלל צריך קורגבה להתחיל עם קו העין, אם כי תמיד יש גם יוצא מהכלל.

ונקודות שחורות. למרות שאני כבר נשואה ואם לשני ילדים, לא חל שיפור במצב — על-אף שרופאי טען שההריון עוזר להיעל' מם של פיעצי אקנה. „עוד לא קרה שאוכל ליהנות מאיפור. תמיד, לאחר כשעה בערך, שבים פני ומב' ריקים מחדש.“

בדרך-כלל, עזורת סידרת תכשירי ה„ביו' קלין“ של הלנה רוביניסטיין לנשירת התאים המתים בעור. סידרה זו נועדה במיוחד ל' עור שמן ופרובלמטי. במידה ובכך לא תבוא בעייתך על פיתרונה, תשמח שרה לבל ליעץ לך אישית, במרכז ההדרכה של הלנה רוביניסטיין, שדרות קקל 94, תל-אביב, מדי יום בין 3.30 ל-6 אחה"צ.

חמישי מימין: קורגבה פנימי ארוך מדי, יש לקצרו. עליך לוודא שהגבה, לכל אורכה, תהיה נקייה משיער מותר. זאת תשיגי על-ידי תלישת כל השיער שמחוץ לקורגבה ה' מושלם.

השתדלי תמיד להתאים את קורגבה לקור-האופנה. קורגבה האופנתי באיפור-האביב של הלנה רוביניסטיין: גבות עגור' לות, בקשת מתאימה לתויהפנים.

זרירים בגללים

ה קוראה ר'. מירושלים שואלת: „למ' רות גילי הצעיר, הופיעו לי זרירים ב' בגללים. זוהי אצלי כנראה תורשה מאבי.

כלל ראשון: השתדלי ליצור מרחק סביר בין העין לגבה. מרחק סביר פירושו מרחק השווה לגודל גלגל-העין (ראי ציור ימני). בכך תשיגי הדגשת-יתר של העין במיסגרת הכללית של הפנים.

ענה קחי עיסרון ושימי אותו במקביל לאפך, כך שייצור קו ישר לאורך האף והקצה הפנימי גם של העין וגם של הגבה. אם הגבה והעין מתחילים לאורך אותו קו, יש לך צד פנימי אידיאלי. הטי את העיסרון באלכסון מהאף אל עבר הרקה, כך שייצור קו ישר דרך הקצה ה' חיצוני של העין, והגבה. על קו זה בדיוק צריכה הגבה שלך להסתים.

הסברים לרישומים: שני מימין: קורגבה ארוך מדי לכיוון קצה העין החיצוני. יש לתלוש שיער מיותר.

פיליס, בעלה והבת

שנה, הזמנתי את כל עשרת הנכדים. זו היתה הסעם הראשונה — והאחרונה. אג כבר לא מסוגלת פשוט בגילי לשאת מהומה כזאת.

„גורה מסתדרת דחקא יפה מאוד עם אח' ינייה ואחייניותיה. ברור שכל פעם יש איה גילויי קינאה, אבל אני לא מתרגשת מזה.“

הגיל —

בעייה

ל גדות את האמת: כבר היום אני עצור בה מהמחשבה שהיא תצטרך ללכת לבית-הספר. כבר עכשיו אני מרגישה כמה בודדה אהיה אז. לפני שהיא נולדה, היינו גיוהן ואני, יוצאים לבלות המון — עבור כל השנים שבהן גידלנו את הילדים ולא היה לנו זמן לעצמנו. אך מאז שגורה באה לא מתחשק לי בכלל לצאת. לא רק בגלל העייפות — אני פשוט מאושרת לשבת ב' בית ולדעת שהיא ישנה שם בעריסה שלה.

יחד עם זה, הגיל המבוגר שלנו יוצר בכל זאת בעיות. עד לפני כמה חודשים הייתי עוד מתבלבלת מדי פעם וקוראת לה: מותק, בואי לסבתא, במקום, בואי לאמא. זה בגלל הנכדים, שאני רגילה לקרוא להם כך. אבל הדאגה האמיתית שלי ושל גיוהן, שגם היא נובעת מהפרש הגילים הלא-רגיל, היא — העתיד: מיום שגורה נולדה, התחלנו לשים כל חודש סכום די נכבד בבנק. „בשבילה. למיקרה שלא נוכה ללדת אותה לאורך כל הדרך.“